

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: PB-2T/234/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714010417
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Kovačínová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3714010417.43

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Kovačínovej a prísediacich A. B. C. a A. A. A., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.02.2024, trestnej veci obžalovaného D. E., nar. XX.XX.XXXX v Trenčíne, pre pokračujúci prečin krádeže spáchaný čiastočne spolupáchateľstvom a čiastočne samostatne podľa § 20 Tr. zák., § 212 ods. 2 písm. a), c), e), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

obžalovaný D. E. F. G. H. C. I., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom K. D., L. E., okres Považská Bystrica, toho času bytom M. D., C., K. XXXX, okres Kroměříž,

je vinný, že

v čase medzi 05.00. h až 05.10 h, dňa 28. marca 2012, vošiel zamaskovaný kapucňou a šatkou na tvári do priestorov predajne čerpacej stanice Slovnaft č. 11478, na Sládkovičovej ulici v Považskej Bystrici, kde prešiel z boku k predajnému pultu, za ktorým stála pracovníčka obsluhy G. N., na ktorú nastriekal sprejom chemickú dráždivú látku, ktorá sa používa v obranných sprejoch, v dôsledku čoho sa začala dusiť a opakovane od nej žiadala peniaze so slovami „Daj mi všetky peniaze, čo máš, hlavne tie hrubé!“, na čo mu G. N., z obavy o život a zdravie, vydala z pokladne papierové bankovky rôznej nominálnej hodnoty v celkovej sume 340,- €, ktoré zobral a následnej z priestorov čerpacej stanice ušiel, čím prevádzkovateľovi čerpacej stanice D. O., bytom L. E., D. XXXX/XX, IČO: 41095189, spôsobil škodu vo výške 340,- €,

t e d a

proti inému spáchal násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. a

za to a za právoplatne uznanú vinu v bodoch 1 až 18 rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/234/2014, zo dňa 01.03.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/81/2021, zo dňa 22.11.2021

s a o d s u d z u j e

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., s prihladnutím na § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest v trvaní 7 (slovom: sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd r u š í výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/109/2012, zo dňa 10.07.2012, právoplatného 10.07.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní tri roky nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí:

- 2 ks skrutkovač,
- 1 ks hasák,
- 1 ks štípacie kliešte – bočné,
- 1 ks nožnice na plech modrej farby,
- 1 ks francúzsky kľúč,
- 1 ks časť cylindrickej vložky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por., je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému:

- D. O., IČO 41 095 189, Rozkvet 2012/31, Považská Bystrica, vo výške 340,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

SpisovaZnacka

Prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica podal na obžalovaného obžalobu pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, c/, e/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. spáchaný čiastočne samostatne, čiastočne spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., čiastočne ako účastník (pomocník) podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., čiastočne spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorých trestných činov sa mal dopustiť tak ako je uvedené v bodoch 1/ - 18/ výroku tohto rozhodnutia a pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 01.03.2021, č.k. 2T/234/2014-1532 bol obžalovaný uznaný vinným v bodoch 1 až 18 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, c/, e/, ods. 3 písm. a/ Tr., zák. účinného do 31.07.2019 spáchaného čiastočne samostatne, čiastočne spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., čiastočne ako účastník (pomocník) podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a čiastočne spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., pričom súd u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/109/2012 zo dňa 10.07.2012 právoplatného 10.07.2012.

Pokiaľ išlo o skutok pod bodom 19, teda zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák., bol obžalovaný podľa § 285 písm. c/ Tr. zák. spod obžaloby oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný a poškodený D. O. bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.11.2021, č.k. 23To/81/2021-1587 boli zrušené výroky v horeuvedenom rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby pre skutok v bode 19, o upustení

od uloženého trestu, o treste prepadnutia veci a o odkázaní poškodeného D. O. na civilný proces a v tejto časti bola vec vrátená prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Výroky o vine pre skutky v bodoch 1 až 18 rozsudku a výroky o ostatných náhradách škody zostali nedotknuté.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej G. N., svedkov P. Q. L., R. C., výsluchom znalkyň A. S. O. a A. F. T. L., oboznámením znaleckých posudkov KEÚ PZ Slovenská Ľupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2012/1012 a znaleckého posudku A. S. O. č. 04/2013 a jeho doplnku č. 04/2013 a následne v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu doplnil dokazovanie opätovným výsluchom svedka R. C., výsluchom svedkov A. C. K. a A. L. C., oboznámením zápisnice o vydaní veci s fotodokumentáciou, fotodokumentácie z kamerového záznamu a ďalších listinných dôkazov.

Obžalovaný spáchanie zločinu lúpeže poprel, uviedol, že na tej pumpke v danom čase ani nebol. Pokiaľ ide o bundu, ktorá bola medzi dôkazmi, táto jeho nie je, nikdy mu nebola ani vrátená a keďže ju zobrali v byte Kyniera, asi bude jeho, tenisky, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu patrili jemu a tieto mu boli aj vrátené. Pokiaľ ide o cigaretový ohorok nájdený v blízkosti pumpky uviedol, že je tam cestička, skratka na sídlisko Rozkvet, kadiaľ aj on chodieval, takže je možné, že v tých miestach sa jeho špak nájsť mohol, ale určite tento nepochádzal z lúpeže, navyš za pumpkou je špakov asi milión a našiel sa zrovna ten jeho.

Svedkyňa G. N. uviedla, že ku skutku došlo zavčas rána, keď otvorila pumpku, neznámy zahalený muž s kapucňou a šatkou, celý v čiernom vošiel dnu z bočnej strany od parkoviska a pýtal od nej peniaze, niečím ju aj postriekal, nevie však čo to bolo, ona mu zo strachu o svoj život vydala peniaze a muž odišiel. Tomuto nevidela do tváre, nepoznala ho ani podľa hlasu, celé to trvalo len pár sekúnd. Na otázku obhajkyne uviedla, že obžalovaného nikdy nevidela a má pocit, že ani s páchatelom sa nikdy predtým nestretla.

Svedok R. C. uviedol, že vzhľadom na odstup času si moc nepamätá, avšak obžalovaný v čase, kedy malo dôjsť ku skutku u neho býval, vtedy keď sa to malo stať, ale bol u neho, hoci presne kedy sa to stalo si nepamätá. Vtedy boli u nich aj policajti, vydal im aj nejaké veci, avšak nevie aké to boli. Vzhľadom na výpoveď svedka bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 28.03.2012, v ktorej svedok uviedol, že v daný deň boli u neho policajti, ktorí hľadali obžalovaného, tento býval u neho ako podnájomník. Policajti mu uviedli, že v daný deň v ranných hodinách došlo k lúpeži na pumpke Slovnaft pod Rozkvetom, pričom sa domnievajú, že lúpež spáchal obžalovaný. Svedok sa k tomu vyjadriť nevedel, nakoľko išiel spať o 02.00 hod. ráno, zobudil sa okolo 09.00 hod.. Obžalovaný išiel spať ako on, len ráno, keď svedok vstal si všimol, že kľúče od bytu neboli na tom istom mieste, na ktorom ich pred spaním nechal. On sa však nevie vyjadriť, či obžalovaný bol preč z bytu, má tvrdý spánok. Následne mu príslušníci polície povedali, že páchatel mal oblečenú nejakú bundu alebo mikinu so šedou kapucňou, takú má aj on, preto túto dobrovoľne vydal. Taktiež vydal šatku, ktorú mal mať páchatel na ústach. Tiež mu policajti uviedli, že páchatel mal oblečené nejaké športové nohavice, tepláky s prúžkom, tieto majú tiež doma, ale tie sú obžalovaného, ako aj tenisky, ktoré svedok vydal policajtom. Svedok tiež uviedol že on nevie, či bol obžalovaný počas jeho spánku niekde preč, nevie, či spáchal predmetný skutok, aj keď vie, že toho napáchal už dosť.

K uvedenej výpovedi svedok na hlavnom pojednávaní sa vyjadril tak, že vypovedal v prípravnom konaní pravdu, ale myslí si, že obžalovaný so skutkom nemá nič spoločné. Kľúče obžalovaný mohol vziať, ale mohol ísť len niekde von. Pokiaľ ide o šatku, nepamätá si, že by bola nejaká poškodená, upravená, nevie, či na nej boli nejaké dierky, avšak takú šatku mohol mať ktokoľvek.

Vo svojej ďalšej výpovedi zo dňa 06.11.2023 uviedol že pokiaľ ide o kľúče od bytu, tieto nemajú pevne určené miesto, avšak pamätá si, kde si dáva veci a kľúče boli asi vo dverách a potom vo dverách neboli a boli na stolíku alebo niekde položené. Ten večer neboli v zámku vo dverách, proste boli niekde položené, asi na stolíku pri dverách, nepamätá si. Pokiaľ ide o vydané veci, nepamätá si koho bola bunda, šatka, tepláky, ani tenisky, on nosí veľkosť tenisiek 42. Či mu bolo niečo z toho vrátené si nepamätá. Nevie, či obžalovaný počas noci opustil byt, nemôže to potvrdiť, on spal, takže to nemohol vidieť.

Svedok P. Q. L. uviedol, že na daný konkrétny prípad si nespomína, ozrejmil však štandardný postup pri odoberaní porovnávacej pachovej stopy. Používa sa pri tom kufřík, v ktorom sú uzatvorené pachové snímače v sklenených sterilizovaných nádobách, jednorazové alebo sterilizované pinzety, rukavice,

vykonáva sa to v miestnosti, kde okrem osoby, ktorej sa pachová stopa odoberá nie je nikto prítomný. Pokiaľ ide o samotné pachové snímače, jedná sa akoby o handričky, ktoré sa prikladajú najčastejšie v oblasti pásu na cca 15 - 30 minút, prekryjú sa odevom toho človeka a po uplynutí stanoveného času sa to pinzetou odoberie, uzatvorí sa do nádoby, označí, zapečatí, vypíše sa karta a odošle sa to na pracovisko, kde sa vykonáva samotné porovnávanie. Uviedol, že určite aj v tomto konkrétnom prípade sa odber vykonával štandardným spôsobom. Na námietku obžalovaného, že pachová stopa mu bola odoberaná len veľmi krátko, max. desať minút, uviedol, že určite dodržal všetky postupy, ale aj keby čas bol len 5 minút, postačovalo by to, keďže ten pach tam je vždy.

Znalkyňa A. S. O. uviedla, že nebola na mieste činu ani pri odbere porovnávej pachovej stopy, vychádzala len zo spisu a skúmala, či boli dodržané postupy, ktoré ukladá metodika. V priebehu skúmania prítom nezistila nič, čo by nebolo v súlade s metodikou alebo že by niečo nebolo dodržané, pachová stopa na mieste činu aj porovnávací pachová stopa boli odobraté správnym spôsobom, pričom sa nikdy ani nestretla s prípadom, že by tomu tak nebolo. Pokiaľ ide o čas odberu, metodika hovorí o 30 minútach, ale aj keby bol odber vykonávaný len 2 minúty, pachová stopa tam je, pretože táto spočíva v tom, že na tele je pot a odlupujúce sa bunky, ktoré sú nositeľmi tej pachovej stopy a všetko čo má človek na sebe nesie pachy toho biologického materiálu, ktorý sa dostane aj na textíliu alebo na akýkoľvek iný povrch. Čas odberu teda nie je rozhodujúci, aj keby osoba stála niekde len jednu sekundu, zostanú tam po nej pachy a pokiaľ sa pachová stopa odoberá priamo z tela, nie je možné, aby táto nebola odobratá správne. Pokiaľ ide už o postup pri porovnávaní jednotlivých stôp, opäť sa jedná o štandardné postupy, sú na to cvičené psy, ktoré nevykonávajú žiadnu inú činnosť, robia len porovnávanie v laboratórnych podmienkach, na pracovisku je vytvorená kója, ktorá sa po každom skúmaní sterilizuje, v tejto sa rozostavajú konzervy s rôznymi pachmi, medzi ktoré sa dá aj pach z miesta činu alebo pach z podozrivej osoby. Jedna stopa je tzv. načuchávací, ktorá sa psovi očuchať a on potom v rade konzerv hľadá zhodný pach, ktorý označí. Buď sa používajú dvaja psy alebo sa na overenie správnosti po nejakom čase, na druhý deň alebo po niekoľkých hodinách, použije opakovane ten istý pes. V prípade, že nastane zhoda u oboch psov, nedochádza prakticky k omylom, pričom v danom konkrétnom prípade vykonávali porovnávanie dvaja psy.

Znalkyňa A. F. T. uviedla, že pokiaľ ide o nájdenú šatku, na tejto bol nájdený zmiešaný materiál, ktorý nebol vhodný na porovnávanie, pokiaľ ide o cigaretový ohorok, ani na tomto nebolo zistené dostatok materiálu vhodného na identifikáciu. Obžalovanému bol robený bukálny ster a ten bol vložený do databázy, kde bola zistená zhoda.

Svedkyňa A. C. K. uviedla, že v danom prípade nebola na ohliadke miesta činu, nemala vtedy službu, a teda nevie prečo bolo hneď konané s obžalovaným. Nespomína si, či ona vznášala obvinenie. Pamätá si však to, že obžalovaný bol spolupracujúci a jediným kameňom úrazu bola lúpež. Pokiaľ ide o vyšetrovací verzie, jedná sa o internú policajnú záležitosť.

Svedok A. L. C. uviedol, že on v byte vôbec nebol, bol síce prítomný pri vydaní vecí, ale je možné, že svedok tieto doniesol ku nim, pričom je zvykom, že človek príde ku nim, odovzdá veci a oni spíšu zápisnicu. On danú vec nemal na starosti, nebola mu pridelená, bol na ohliadke miesta činu ako službukonajúci vyšetrovateľ v ten deň, avšak potom odovzdal spis ďalšiemu službukonajúcemu vyšetrovateľovi, ktorý potom zvolil ďalší postup. Ak bol dôvod ísť do bytu, muselo to byť na základe nejakej informácie. Pri takýchto trestných činoch sa okamžite úkoluje aj operatívna zložka polície, ktorá zháňa informácie, snaží sa zabezpečiť všetky možné dôkazy a pokiaľ získajú nejaké informácie, toto sa potom spracováva, aby to bolo riadne zadokumentované. Pokiaľ ide o vydanie vecí, určite sa robila aj analýza kamerového záznamu a hľadali sa následne podobné veci. Konkrétne daný prípad a danú ohliadku miesta činu si nepamätá, všeobecne sa však pri ohliadke hľadajú stopy, ktoré by mohli viesť k stotožneniu páchatel'a, spíše sa o tom zápisnica a priloží sa príslušná fotodokumentácia. Pokiaľ ide o vrátenie vecí, vracajú sa tomu kto ich vydal, ak je majiteľom, prípadne inej osobe, ktorá tvrdí, že je majiteľom. Aj vec, ktorá bola použitá pri spáchaní skutku je možné vrátiť po vykonaní znaleckého dokazovania.

Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča č. PPZ-KEU-SL-EXP-2012/1012 bolo zistené, že ako stopa č. 2 bola na skúmanie predložená vatová tyčinka so sterom z povrchu bundy pracovníčky čerpacej stanice a ako stopa č. 4 vatová tyčinka so sterom zo zásuvky pultu, vľavo od pokladne a chemickou analýzou bola v extraktach týchto stôp zistená prítomnosť kapsaicínu a dihydrokapsaicínu (oleoresin

capsicum - extrakt štiplavej papriky) - dráždivá látka, účinná látka obranného spreja. Taktiež bol na skúmanie ako stopa č. 5 predložený cigaretový ohorok s filtrom nezistenej značky, na tomto nebola zistená prítomnosť slín a ďalším skúmaním nebolo zistené dostatočné množstvo vhodného biologického materiálu potrebné na úspešné vykonanie DNA analýzy. DNA profil porovnávacej vzorky bukálneho výteru označenej „D. E., nar. XX.XX.XXXX“ bol vložený do národnej databázy a porovnaním bola zistená zhoda s DNA profilom skúmaných stôp č. 5 a 7.

Zo znaleckého posudku A. S. O. č. 04/2013 súd zistil, že pachová stopa bola odobratá dňa 28.03.2012 na mieste činu v súlade s platnou metodikou a za dodržania správneho postupu. Porovnávacia pachová stopa sa odoberá od podozrivej osoby z oblasti pása priložením sterilného textilného materiálu, ktorý sa po cca 20 - 30 minútovej expozícii sterilne odníme a zabalí. Na základe Mennej identifikačnej karty 73/2012 znalkyňa zistila, že dňa 28.03.2012 odobral porovnávaciu pachovú stopu od D. E. P. Q. L. z oblasti pása, v spise nebol založený doklad o bližšom postupe. Porovnávacia pachová stopa z miesta činu a porovnávacia pachová stopa D. E. boli vykonané dňa 30.03.2012 na špecializovanom pracovisku v Banskej Bystrici. Bol dodržaný štandardný postup, o čom sú vedené protokoly a vypracovaná Správa o výsledku porovnávania. Na porovnanie boli použité dva psy, pričom výsledok oboch porovnaní bol zhodný. V oboch prípadoch sa nachádzali predmetné stopy medzi šiestimi cvičnými a psy v každom prípade označili zhodné pachy, ktoré boli predmetom porovnávania. Uvedený postup bol správny a zodpovedal platnej metodike.

Zo zápisnice o vydaní veci s fotodokumentáciou je zrejmé, že svedok R. C. vydal mikinu (bundu) so šedou kapucňou, šatku, na ktorej boli v strede urobené tri diery, ktoré boli jeho a tiež športové nohavice s prúžkom a tenisky, ktoré patrili obžalovanému. Súd tiež oboznámil fotodokumentáciu z kamerového záznamu, z ktorej je zrejmé oblečenie, ktoré mal páchatel' v čase lúpeže na sebe.

Na základe takto vykonaného dokazovania a následne po jeho doplnení v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne mal súd preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil tak ako mu to bolo obžalobou kladené za vinu.

Svedkyňa G. N. vypovedala, že v daný deň do predajne vošiel zamaskovaný muž oblečený v čiernom, ktorý mal na hlave šedú kapucňu a šatku, pričom keď sa k nej približoval, nastriekal na ňu nejaký sprej, na čo sa ona začala dusiť. Zo znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča, odvetvie kriminalistickej chémie pritom bolo zistené, že sa jednalo o dráždivú chemickú látku, ktorá sa používa ako účinná látka obranného spreja.

Ďalej svedok R. C. uviedol, že obžalovaný v tom čase u neho býval, pričom v dané ráno keď sa zobudil, kľúče od bytu neboli na rovnakom mieste ako večer. Túto skutočnosť potvrdil aj vo svojej poslednej výpovedi a na tomto trval, uviedol, že buď tieto nechával na policičke pri dverách alebo vo dverách a ráno keď sa zobudil boli inde ako ich nechal. Svedok hoci nevedel spoľahlivo uviesť, či obžalovaný skutočne byt v daný čas opustil alebo nie, z jeho výpovede ohľadne kľúčov jednoznačne vyplýva záver, že obžalovaný v čase medzi 02:00 hod. a 9:00 hod., keď svedok spal, bol mimo bytu, pričom predmetná lúpež sa stala medzi 05:00 hod. a 05.10 hod. Pokiaľ obhajoba namietala zmätočnosť jeho poslednej výpovede, je zrejmé, že od skutku uplynulo takmer 12 rokov, a teda svedok si nemusí pamätať detaily kde si nechával v tom čase kľúče, aké veci odovzdával polícii a či tieto patrili jemu alebo nie, na druhej strane však jednoznačne zotrval na tom, že kľúče boli na inom mieste ako bývali. Toto napokon vyplynulo i z jeho skoršej výpovede na hlavnom pojednávaní a tiež z výpovede v rámci prípravného konania.

Svedok C. tiež vydal oblečenie, tenisky a šatku, o ktorých veciach nemožno mať rozumné pochybnosti, že ich mal páchatel' v čase činu na sebe. Z fotodokumentácie vydaných vecí a fotodokumentácie z kamerového záznamu je zrejmé, že vydaná bunda s kapucňou je nepochybne totožná s bundou na kamerovom zázname.

Skutočnosť, že obžalovaný sa skutku dopustil nasvedčuje aj pachová stopa zaistená na mieste činu. Zo znaleckých posudkov, výpovede svedka P. L. a z výpovede znalkyne A. O. je zrejmé, že pachová stopa z miesta činu patrí obžalovanému, táto bola odobratá správne, pri jej odoberaní i následnom porovnaní neboli zistené žiadne pochybenia. Hoci pachová stopa v zmysle ustálenej judikatúry je len dôkazom nepriamym, použiteľným len v uzavretom kruhu nepriamych dôkazov alebo ako dôkaz podporný k priamemu dôkazu, súd má za to, že uvedený dôkaz v spojitosti s ďalšími dôkazmi vyššie uvedenými jednoznačne preukazuje vinu obžalovaného.

Rovnako súd poukazuje na to, že v neprospech obžalovaného nasvedčuje aj blízkosť miesta činu a bytu svedka C., u ktorého v tom čase býval a tiež skutočnosť, že obžalovaný v tom čase nemal kde bývať, nemal dostatok finančných prostriedkov a tieto získaval práve rozsiahlou majetkovou trestnou činnosťou. Pokiaľ ide o výsluchy svedkov A. C. K. a A. L. C., títo sa priamo ku skutku vyjadriť nevedeli, vyjadrovali sa len všeobecne k postupom vyšetrovateľov, k postupu na ohliadke miesta činu, vyťaženiu operatívnej zložky polície a následnému spracovávaniu ich úkonov.

Na základe uvedeného je možné konštatovať, že obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., teda že proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou. Súd poukazuje na to, že v zmysle Trestného zákona za zbraň sa považuje každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším, a teda takouto zbraňou je nepochybne aj sprej použitý obžalovaným.

Pokiaľ ide o výroky o treste a náhrade škody, súd vykonal dokazovanie oboznámením správ na obžalovaného, odpisov registra trestov a registra priestupkov, oboznámením spisu Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/109/2012 a zistil nasledovné:

Obžalovaný je t.č. riadne zamestnaný, žije v Českej republike. Doposiaľ bol 5 krát priestupkovo postihnutý za priestupky proti majetku, verejnému poriadku a občianskemu spolunažívaniu, naposledy v roku 2011. Súдне trestaný bol doposiaľ osemkrát, naposledy rozsudkami Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 2T/81/2016 zo dňa 4.11.2019 právoplatným 4.11.2019, sp. zn. 2T/219/2015 zo dňa 11.9.2019 právoplatným 11.9.2019 a sp. zn. 1T/125/2018 zo dňa 14.3.2019 právoplatným 24.7.2019, vo všetkých prípadoch sa však jednalo o skutky, ktorých sa obžalovaný dopustil v roku 2014, resp. v roku 2012.

Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10.07.2012 sp. zn. 2T/109/2012 právoplatným 10.07.2012 bol obžalovaný uznaný vinným z trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Z uvedeného trestu bol obžalovaný podmienene prepustený dňa 17.9.2014 so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky a za súčasného uloženia probačného dohľadu v trvaní 2 roky s povinnosťou spočívajúcou v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie. Obžalovaný sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak

vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd u obžalovaného zistil dve priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený. Poľahčujúce okolnosti súd nezistil. Súd potom v zmysle § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. vychádzal z trestnej sadzby 8 rokov a 8 mesiacov až 12 rokov.

Súd ukladal obžalovanému súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1, 2 Tr. zák., keďže ho odsudzoval za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa, a to konkrétne Okresným súdom Považská Bystrica sp. zn. 2T/109/2012 zo dňa 10.07.2012 právoplatný 10.07.2012, vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom zároveň zrušil výrok o treste daného rozhodnutia.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na zákonom sledovaný účel trestu, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Po zhodnotení všetkých uvedených skutočností by u obžalovaného, ako už bolo uvedené, prichádzal do úvahy trest so spodnou hranicou 8 rokov a 8 mesiacov. Súd však zároveň v danej veci poukazuje na dĺžku trestného konania, keď od spáchania skutkov uplynulo takmer 12 rokov a tiež na to, že obžalovaný v súčasnosti vedie riadny život, je zamestnaný. Z uvedeného dôvodu súd má za to, že sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu a uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov. Súd je toho názoru, že z hľadiska prevýchovy obžalovaného je takýto trest dostatočný, zabezpečí nápravu obžalovaného a zároveň rešpektuje hľadiská generálnej a individuálnej prevencie.

Súd uložil obžalovanému tiež trest prepadnutia vecí, ktoré boli použité na spáchanie trestných činov.

Súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. rozhodol o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu poškodenému D. O. tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, ktorá bola riadnym a včasným spôsobom uplatnená a jej výška bola preukázaná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Tento rozsudok môže odvolaním napadnúť:

- a) p r o k u r á t o r pre nesprávnosť, ktoréhokoľvek výroku,
- b) o b ž a l o v a n ý pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) p o š k o d e n ý pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) z ú č a s t n e n á o s o b a pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť, okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.